

انتخابات میان دوره‌ای

بی اعتباری و شکست مفتضحانه

رژیم جمهوری اسلامی

حزب جمهوری اسلامی، پس از کنار ردن رقیب خود سنی صدر، بفرار انجام انتخابات میان دوره‌ای افتاد. این انتخابات فقط در شهرهایی صورت گرفت که حزب جمهوری اسلامی احتمال میداد که مراسم آن بی دردسر انجام میشود. با اینکه حزب از مدتی قبل، با اوجکوبی عدالتهای دو جناح حاکمیت، با خطر عدم حضور نمایندگان "لیبرال" در مجلس و در نتیجه با فقدان حدنصاب لازم برای تشکیل جلسات با تصویب لوایح دولت مواجه بود، با اینحال تا وقتیکه روزنامه‌های انقلاب اسلامی، میران و غیره را تعطیل نکرد و سنی صدر را از ریاست جمهوری کنار گذاشت، به بیانه‌های مختلف از انجام این انتخابات مرنبا طفره رفت.

سرانجام، شرایط "مطلوب" برای حزب جمهوری اسلامی در انجام انتخابات میان دوره‌ای فراهم گردید. ولی "بدبختی" حزب منحوس حاکم در اینست که بلافاصله پس از "پهروزی" در انتخابات میان دوره‌ای و بدست آوردن حد

نصاب لازم برای تسخیر جسات و تصویب لوایح، رتجایی و ضدانقلابی دولت، با انفجار مفر توطئه‌های ضد مردمی و کشته شدن رهبر حزب جماعتداران و قربانی شدن از نمایندگان این حزب، تمام رشته‌ها پنبه شد و حزب حاکم باز بهمان نقطه‌ای اول رسید. روز از نو، روزی از نو. و ضرورت انجام انتخابات میان دوره‌ای یکبار دیگر در دستور کار قرار گرفت.

بارن، انتخابات میان دوره‌ای در روز جمعه ۶۰/۴/۵، برای انتخاب نوزده نماینده انجام شد. و توده‌ها با بی اعتنائی بی نظیر خود نسبت به نمایش مسخره‌ای انتخابات نمایندگان مجلس، توده‌های محکمی به رژیم جمهوری اسلامی و حزب حاکم زدند. انتخابات ۵ تیسر، فروریختن بیش از پیش توهم مردم نسبت به رژیم جمهوری اسلامی و بی اعتباری این رژیم در نظر بخش عظیمی از توده‌ها را بخوبی به نمایش گذاشت. در اغلب حوزه‌های انتخاباتی، نظار محترم انتخابات، مکس میبراندند.

برای نشان دادن این امر ناچاریم به آمار و ارقام همین رژیم متوسل شویم. در زیر نتایج انتخابات ۵ تیسر را (که در ۷ تیسر در روزنامه‌های وابسته به رژیم اعلام شد) در کنار نتایج انتخابات و رفراندوم‌های قبلی رژیم جمهوری اسلامی قرار میدهیم. و در این بررسی تحلیلی آماری، فرض را بر این میگذاریم که رژیم جمهوری اسلامی (که یکی از ویژگیهای شناخته‌شده‌ی آن، صندوق سازی و اعمال انواع و اقسام تقلبات رسوا در انتخابات و رفراندومهاست)، در انتخابات میان دوره‌ای مورد بحث، برای اولین بار دست به تقلب نکرده و برای اعلام شده، آرا واقعی بخش کوچک هنوز متوهم مردم میباشد. با یک چنین فرض محال، نتایج اعلام شده‌ی انتخابات اخیر را در کنار رفراندوم جمهوری اسلامی، رفراندوم قانون اساسی و انتخابات مجلس شورای ملی (و بعداً اسلامی) قرار میدهیم تا میزان بی اعتمادی توده‌ها نسبت به رژیم جمهوری اسلامی و فرو ریختن توهم آنها نسبت به آن، بخوبی نمایان گردد. ارقام گویای زیر میتواند نیروهای انقلابی را در انتخاب ناگشیکهای مناسب و موثر در مبارزه با رژیم بی اعتباری

و ورشکسته جمهوری اسلامی، بهتر از هر تحلیل ذهنی - گرایانه و متوهمانه در مورد "توهم توده‌ها" نسبت به رژیم، باری دهد. بی آنکه بخواهیم در این زمینه دستخوش خوش باوری و خیالیاتی شویم: بخش عظیمی از توده‌ها که از رژیم بریده‌اند لابد طرفدار نیروهای چپ هستند". ولی این خوش باوری و خیالیاتی نیست: اگر چپ ایران اینهمه پراکنده و متشتت و بی برنامه نبود، فرصت مساعدی برای ارائه‌ی یک بدیل در دست داشت و اگر امروز بتواند از آنهمه سکتاریسم، خود محوربینی و درهم‌گویی دست بردارد، نه در شعار بلکه بطور واقعی اتحاد عمل را متحقق کند، زمینه‌ی مادی مساعد برای فعالیت و چشم انداز روشنی برای آینده وجود دارد بشرطی که از گذشته‌های دور (بویژه نزدیک) درس بگیریم. و اما نابلوی ورشکستگی رژیم جمهوری اسلامی:

نام شهر	مجموع آرا مثبت در رفر اندوم جمعی ری اسلامی (۵۸/۱/۱۰)	مجموع آرا مثبت رفر اندوم قانون اساسی (۵۸/۹/۱۲)	جمع کل آرا در انتخابات مجلس میان دوره‌ای (۶۰/۵/۴)
شیروان	۳۰۷۳۰	۲۱۸۴۹	۱۰۱۲۹
مغان	۱۲۰۵۲۱	۱۲۳۳۰۹	۲۰۳۸۱
درگز	۲۶۲۱۰	-	۱۱۳۸۴
هشتگرد	۹۵۷۰۲	۷۰۸۴۱	۱۰۳۶۴
سراوان	۳۸۳۲۰	-	۱۴۹۹۵
کاشمر	۸۷۷۳۳	-	۳۱۳۲۵
رودسر	۸۱۶۲۱	-	۳۱۳۲۹
انزلی	۴۳۳۳۶	-	۵۰۵۵
کرمان	۱۷۱۷۲۱	۱۳۴۲۸۸	۳۳۴۲۰
جاش	۲۱۸۳۰	۱۱۵۴	۷۱۶۳
نیاب	-	-	۱۰۸۶۲
سیرجان	۸۳۸۹۱	۷۱۸۲۱	۱۹۴۰۳
بندرلنگه	۳۳۴۵۱	-	۹۶۹۱
میانه	۱۱۴۳۶۱	۸۸۶۰۳	۲۴۴۲۸
تبریز	۷۱۸۳۶۸	-	۶۴۱۶۵